

Lesbrief 24 Zoektocht naar de kostbare parel

Zoektocht naar de kostbare parel

door Kim Nataraja

In één van de laatste ‘Lesbrieven’ haalde ik Laurence Freeman aan, die sprak over John Main’s inzicht dat het belang van de historische Jezus van Nazareth was dat Hij ‘tot zichzelf ontwaakte binnen de sterfelijke begrenzingen die we allemaal kennen’. Laurence Freeman legde vervolgens de nadruk op de betekenis van dit ontwaken voor ons allemaal, als het ‘enige en allesomvattende wakker worden van het menselijk bewustzijn tot zijn bron in God’. Jezus liet zien wat bij ons in aanleg aanwezig is, maar voor ons is het moeilijk om die waarheid, waar Hij naar verwijst, te geloven. Daarom is het onderricht van John Main, Laurence Freeman en de vroege Christenen over het groeien naar zelfkennis en de bewustwording van de in ons verborgen schat, zo belangrijk. De ervaring met contemplatief gebed, meditatie, is bijzonder ondersteunend op deze ontdekkingstocht. Het onderstaande verhaal geeft onze gesteldheid en noodzakelijke zoektocht goed weer.

In een afgelegen en onverdeeld koninkrijk leefde eens een rechtvaardige koning met zijn vrouw en hun prachtige zoon en dochter. Zij waren gelukkig samen. Op zekere dag riep de vader zijn kinderen bij zich en zei: “Het is jullie tijd geworden, zoals het voor iedereen eens tijd wordt, om op pad te gaan, ver weg naar een ander land. Jullie moeten een kostbare parel zoeken en deze mee terug brengen.”

De reizigers werden vermomd naar een vreemd land gebracht, waar bijna alle inwoners in duisternis leefden. Deze plek had zo’n uitwerking op de twee dat ze het contact met elkaar verloren en versuft rondzwierven. Af en toe zagen ze geesten, beelden van hun eigen land en de Parel, maar ze waren er zo aan toe dat dit alleen maar tot gevolg had dat de diepte van hun illusie, die ze nu aanzagen voor de werkelijkheid, versterkt werd.

Toen het nieuws over de benarde toestand van zijn kinderen de koning bereikte, stuurde hij een trouwe dienaar, een wijs man, met de boodschap: “Denk aan jullie missie, word wakker uit jullie droom en blijf bij elkaar.” Door dit bericht kwamen ze tot zichzelf en met de hulp van hun reddende gids durfden ze de reusachtige gevaren, waardoor de Parel omgeven was, aan en door zijn magische kracht keerden ze terug naar hun koninkrijk van licht, om voor altijd en in toenemende mate gelukkig te zijn.

Ons gebrek aan kennis en acceptatie van wie we werkelijk zijn wordt in de geschriften van de vroege Christenen vaak beschreven als slaaptoestand of dronkenschap. Omdat we zo bezig zijn met ons oppervlakkige zelf, ons ego, verbergt dit niet alleen onze ware identiteit, maar ook die van de Hoogste Werkelijkheid achter onze normale begrensde materiele werkelijkheid. Dit zelfde gevoel wordt uitgedrukt in het ‘Thomasevangelie’, een belangrijk vroeg Evangelie met een verzameling mondelinge uitspraken van Jezus: Jezus zei: “Zette ik mij te midden van de wereld, verscheen ik aan hen in levende lijve, vond ik hen allen dronken, en geen van hen dorstend! Bedroefd werd mijn ziel om de mensenkinderen, want blind zijn zij in hun denken, en ze zien niet dat ze leeg in de wereld kwamen en even leeg proberen de wereld weer te verlaten. Maar nu zijn ze dronken. Pas als ze de wijn verwerpen zullen ze veranderen.” (Logion 28) *

* Vertaling uit: Bram Moerland – Schatgraven in Thomas